

матъ. Когато вече сичкѣа Нарѣдъ Болгарскѣй полѣчилъ Хрѣстѣанство, прѣсилъ ѣ Михайлъ (Бѣгоръ) прѣзъ писанѣа Императрицата, да въ мѣ часть ѿ своѣта землѣа оустѣпила за поселѣнѣе на своѣа Нарѣдъ, защо то сѣ оутѣсненѣе вълѣ, Обещалъ ѣ сѣ вѣчнѣй мѣръ съ грѣцѣа да оучинѣ, ѣ своѣа Нарѣдъ съ нѣйнѣа да соединѣ. Прошенѣето нѣгово радостно ѣ прѣѣла Феодѣра, ѣ дѣла ѣ на Болгарите часть землѣа ѿ желѣзника (тѣсь ѣ была грѣницата междѣ Болгарите, ѣ Гѣрцыте) до дѣлѣета, коѣто странѣа въ Онѣй време пѣста была, ѣ странѣата тѣсь сѣ назывѣвали Болгарите загѣрѣа. Стосъ начинѣ сичката Болгарѣа въ благочѣстѣе пребѣдвала ѣ зѣпадната странѣа мѣръ ѣ тишинѣа ѣмали.

§. 2.

Бѣгоръ ѣ вѣрата Хрѣстѣанска до край съ голѣмо оусѣрдѣе почѣгалъ ѣ ѿпѣзилъ. Той сѣ денѣа показвалъ въ Порфѣра (ѣ Цѣрьско Облеклѣ) ѣ Цѣрьските рѣботи ѿпра-

вля-